

vi på et tidligt tidspunkt får udviklet dansk ekspertise til at håndtere de nye europæiske patentmuligheder. Dansk industri vil således opnå en omstillingsperiode, hvor det er en realitet, at europæiske patenter kan søges også med virkning for Danmark, men hvor den praktiske betydning heraf kun langsomt bliver mærkbar. Hertil kommer en generel »harmoniserings-fordel«, der vil følge af konventionen, nemlig det forhold, at én enkelt patentansøgning og dennes formulering af patentkravene kan føre til patent både i Danmark og i mange europæiske lande, hvor man herefter ofte kan regne med éntydig forståelse af patentet.

I Industrirådets overvejelser er også indgået synspunkter af mere fundamental karakter. I betragtning af, at et åbent internationalt marked er en livsbetingelse for Danmark, må landet lægge afgørende vægt på dansk deltagelse i det internationale samarbejde og aftalesystem.

På denne baggrund kan Industrirådet efter omstændighederne acceptere lovudkastets forudsætning om, at Danmarks ratifikation af »Den europæiske Patentkonvention« får virkning straks fra denne konventions ikrafttæden, altså formentlig allerede i 1977.

Vedrørende forbehold ved ratifikation af Den europæiske Patentkonvention udtales:

Patentets gyldighedstid. Industrirådet kan tilslutte sig lovudkastets bestemmelser og overgangsregler om patentets gyldighedstid, herunder forudsætningen om, at Danmark ikke behøver at tage forbehold i denne henseende.

Anerkendelsesprotokollen. Industrirådet har ikke noget ønske om dansk forbehold i relation til protokollen.

Om Fællesskabets Patentkonvention udtales *Industrirådet*:

Lovudkastet er baseret på, at folketinget træffer principiel beslutning om, at Danmark kan ratificere »Fællesskabets Patentkonvention«, mens folketinget bemyndiger handelsministeren til at fastsætte tidspunktet for, hvornår ratifikationen formelt skal finde sted og få virkning for Danmark.

I betragtning af usikkerheden om de andre EF-landes holdning til denne konvention finder Industrirådet, at lovudkastets bemyndigelsesregel er hensigtsmæssig. Det er meget svært i dag at vurdere, om samtlige EF-landes ratifikation kan blive aktuel i løbet af

kort tid, eller om denne begivenhed ligger langt ude i fremtiden.

Det er Industrirådets opfattelse, at et »fællesskabspatent« kan blive et af de mest attraktive og kvalificerede patenter på verdensmarkedet, og at Danmark ikke bør stå hindrende i vejen for en sådan udvikling, hvis virkeliggørelse foreløbig har krævet mange års intensivt arbejde på internationalt niveau.

Vedrørende forbehold ved ratifikation af konventionen udtales:

Oversættelse af hele patentbeskrivelsen. Hvis Danmark undlader at forbeholde sig ret til at kræve, at indehaveren af et EF-patent skal indlevere en dansk oversættelse af patentskriftet i sin helhed, kan følgen blive en konkurrenceforvridning til skade for dansk industri. Det kan nemlig langtfra udelukkes, at flere andre EF-lande vil tage et sådant forbehold. At Danmark ved ratifikationen tager forbehold om et oversættelseskrav, er jo ikke ensbetydende med, at forbeholdet i al fremtid skal udnyttes i dansk patentlovgivning, og i øvrigt kan forbeholdet til enhver tid tilbagetages, jfr. konventionens art. 88, stk. 6. Men et dansk forbehold ved ratifikationen er en gardering, som Industrirådet anser for absolut nødvendig, medmindre der på det tidspunkt, hvor handelsministeren på Danmarks vegne ratificerer konventionen, er opnået vished for, at samtlige andre EF-lande vil ratificere konventionen uden noget forbehold om oversættelseskrav.

Tvangslicens. Det fremgår ikke udtrykkeligt af handelsministeriets notat om lovudkastet, at Danmark tager forbehold for konventionens bestemmelser om tvangslicens for så vidt angår danske patenter (artikel 82), men det synes at følge af lovudkastets § 1, nr. 18, (§ 45, stk. 2), at et sådant forbehold er nødvendigt i relation til de EF-lande, som tager forbehold over for konventionens bestemmelser om tvangslicens. I samme omfang bør Danmark tage forbehold over for konventionens artikel 47, således at gensidighed i alle tilfælde skal være forudsætning for, at udøvelse i andre lande kan sidestilles med udøvelse i Danmark. En regel herom bør derfor også optages i lovudkastets formulering af kapitel XII.

For klarhedens skyld skal det understreges, at Industrirådet gerne ser konventionens bestemmelser om tvangslicens (art. 47 og 82) realiseret. Men hvis udøvelse i Danmark ikke